

Privirile spre Hristos

Privirile spre Hristos

„Ei au privit spre El și au fost luminați, și fețele lor n-au rămas de rușine." (Psalmul 34.5)

Cine este acest "El"? Negreșit, Domnul Dumnezeu.

Dar poate cineva să-L vadă pe Dumnezeu?

Nu, căci „El locuiește într-o lumină de care nu te poți apropia"; totuși El poate fi văzut în lucrările Lui. Și a-ți întoarce privirile spre cineva înseamnă a-ți îndrepta gândul, inima și sufletul spre acel cineva.

Dar Dumnezeu poate fi văzut mai ales în Fiul, în Domnul Isus Hristos. Odată, unul din cei doisprezece a făcut o rugămintă Domnului Isus și l-a zis: „Arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns". Domnul Isus a fost însă întristat de dorința acestui apostol și i-a răspuns: „De atâta timp sunt cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl" (Ioan 14.9).

Prin urmare, vrea cineva să vadă pe Dumnezeu? Să se uite la Domnul Hristos: El este Dumnezeu binecuvântat în veci, El este „Emanuel" - Dumnezeu cu noi (Matei 1.23).

Oricare v-ar fi starea de suflet, eu spre Domnul Isus vreau să vă îndrept privirile. Fie că-L iubiți, fie că nu-L iubiți, fie că-L urmați, fie că nu-L urmați, fie că-L cunoașteți, fie că nu-L cunoașteți, eu spre El vreau să vă îndrept privirile. Așa spune și Cuvântul lui Dumnezeu: „Privind țintă la Isus, Căpetenia și Desăvârșitorul credinței" (Evrei 12.2).

Să-L privim în viața pe care a dus-o, să-L privim în suferințele Lui de pe cruce, să-L privim în învierea Lui, în înălțarea Lui la cer și în șederea Lui la dreapta Tatălui, după care va veni din nou pe pământ, ca să așeze împărăția păcii.

Este cineva greu încercat? Să privească la Domnul Isus și i se va lumina fața de bucurie și nu va fi dat de rușine. El a trecut pe unde trecem noi și, pentru că a mers înaintea noastră, poate să dea mângâiere tuturor celor ce-și îndreaptă privirile spre El. „În Tine, Doamne, mi-am pus încrederea, să nu fiu dat de rușine niciodată; salvează-mă, în dreptatea Ta!" (Psalmul 31-1).

Este cineva sărac, apăsător de grija zilei în ce privește hrana și alte lucruri? Să privească la Domnul Isus și va vedea în El pe unul care nu avea unde să-și pună capul, care, ca și păsările cerului, nu avea nimic strâns deoparte; nu avea nici bani, nici casă: avea însă un Tată în cer.

El a flămânzit, l-a fost sete și nu avea apă să bea, a fost obosit de drum. Cei care se găsesc în această situație să privească la El și vor găsi în El pe Acela care a trecut înaintea noastră pe același drum. El singur poate să ne fie mângâiere.

Ești vorbit de rău, întristat, îndurerat pentru cuvintele rele și neadevăruri pe care le spun alții despre tine? Privește la Domnul Isus, pentru că El a trecut pe același drum de batjocură și vorbire de rău din partea lumii cum nimeni dintre noi n-a întâmpinat.

L-au numit samaritean, adică o persoană vrednică de dispreț. L-au spus că are demon. Cei mai apropiați l-au spus că Și-a ieșit din minți, El, Înțelepciunea lui Dumnezeu. Fariseii și cărturarii, ca să îndepărteze lumea de la El, spuneau că scoate demonii cu ajutorul lui Beelzebul. Cel fără pată, Mielul fără cusur și fără prihană să primească astfel de insulte! Atunci, cu atât mai mult, noi vom primi cuvinte de insultă!

Avem de dus lupte mari înăuntru și în afară? Să privim spre Domnul Isus și ne vom lumina de bucurie, pentru că El a dus lupte cumplite de mari, al căror adânc rumeni nu-l poate cuprinde. Ce luptă grozavă a dus în grădina Ghetsimani! Dar a ieșit biruitor. Ce luptă a dus pe Golgota! Dar a ieșit biruitor. Biruința a constatat în aceea că a fost și a rămas supus și ascultător până la moarte și încă moarte de cruce.

Ești prigonit? Privește spre Domnul Isus! Cum s-au purtat cu El fariseii și cărturarii care-L urmăreau pas cu pas, pentru a găsi ceva cu care să-L poată învinui! Cum s-au purtat cu El aprozii care L-au dus legat la judecată! Cum L-au lovit, cum L-au scuipat, cum L-au încoronat cu spini, l-au smuls barba, L-au lovit cu trestia în cap, l-au pus în mână o trestie în loc de sceptru, L-au îmbrăcat cu o haină stacojie, toate acestea în semn de batjocură. Așa a fost El expus batjocurii tuturor.

În chip profetic se spune despre El: „Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și disprețul meu ... Ocară mi-a frânt inima!" (Psalmul 69.19-20).

Toți câți au privit spre El, în suferințele Lui s-au înfiorat, dar s-au și înseninat dacă au avut de îndurat rușine, insulte. Apostolul spune despre El: „Gândiți-vă bine dar la Cel care a răbdător de la păcătoși așa mare împotrivire față de Sine, ca să nu oboseți, descurajându-vă în suferințele voastre" (Evrei. 12.3).

Martirii, când erau batjocoriți și chinuiți, își îndreptau privirile spre suferințele Domnului Isus și li se însenina fața. Ei mureau glorificând suferințele Domnului Isus și îi se însenina fața. Ei mureau glorificând pe Cel ce i-a iubit și i-a mântuit.

Să ne îndreptăm privirile spre El când era pe cruce între doi tâlhari. Dacă cineva ar fi întrebat: „Cine sunt aceștia?", putea să i se răspundă: „Niște tâlhari". A fost pus în numărul celor fărădelege: altă insultă și altă batjocură l-a fost adusă cu aceasta.

Priviți-l piroanele care l-au stăpuns mâinile și picioarele și vedeți cum țâșnește sânge de acolo, sângele Mielului fără cusur și fără prihană. Auziți batjocurile care l-au aruncat pe cruce și vedeți cum El nu Se apără cu nimic și nu amenință, ci Se roagă pentru cei care-L batjocoreau. „Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui. Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce și vom crede în El".

Priviți-L cât este de însetat! Răstignirea producea o sete grozavă, de aceea El strigă: „Mi-e sete!” Și I s-a dat un burete plin cu oțet. Priviți cum strigă de tare și astfel Și-a dat duhul: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul”.

Din suferințele Lui urmează însă lucruri mari și minunate. Să te îndoiesti că Dumnezeu te iubește, când El a făcut ca Fiul Său să fie, prin sângele Lui, jertfa de ispășire pentru păcatele noastre? Să te îndoiesti de harul lui Dumnezeu care aduce mântuire pentru toți oamenii? Să te mai întrebi cu mirare: Pe mine să mă iubească Dumnezeu? Da, te iubește, pentru că El a dat pe Fiul Său să moară pe cruce pentru tine.

Să te mai îndoiesti de puterea sângelui Domnului Isus, sânge care ne curățește de orice păcat? Să te mai îndoiesti că păcatele îți sunt iertate, că datoria îți este plătită? Nu! Ce a făcut Domnul Isus pe crucea Golgotei trebuie să capete un răsunet așa de puternic, încât să întrecă răsunetul păcatelor noastre.

Să te mai îndoiesti că Dumnezeu este gata să te ierte, oricât de multe ar fi păcatele dumitale? Îndreaptă-ți privirea spre Domnul Hristos suferind pe cruce și preamărește harul nespus de mare pe care Dumnezeu L-a arătat prin această jertfă minunată.

Să mai spui că nu poți să trăiești așa cum vrea Domnul Hristos să trăiești? Îndreaptă-ți privirea spre El! Și dacă El nu te va ajuta, nu te mai ajută nimeni. Dacă Îi vei cere putere, și El nu ți-o va da, atunci să-L învinuiești pe El că n-a fost în stare să te ajute. Este însă cu neputință să-l aduci o astfel de învinuire. De aceea, uită-te la El și nu te mai văita că nu poți trăi în sfințenie, pentru că El are toată puterea în cer și pe pământ și această putere stă la îndemâna dumitale și a mea.

Nu te mai văita de nervii dumitale, de pornirea dumitale spre mânie, spre supărare! Privește la El și vei vedea cum El potolește și nervii, și supărarea, și mânia dumitale.

Greutatea mare este că privești spre dumneata, spre oameni și spre împrejurări, și nu spre El. Te ocupi cu dumneata și nu cu El. Privești la firea păcătoasă dinăuntrul dumitale, nu spre El. Te uiți la lume și la împrejurări, nu la El. Tâlharul de pe cruce a privit spre El și a fost mântuit, și el este cel dintâi care a intrat în cer cu Domnul Isus.

Acolo, la cruce, dispar îndoielile. Și se știe că fiecare om este muncit de multe îndoieli. Îndreptându-ne privirile la jertfa de pe Golgota, vedem ce grozav lucru este păcatul și cum a fost judecat; dar, în loc să fim pedepsiți noi, pedeapsa a căzut asupra Domnului Hristos. Păcatele și-au primit pedeapsa ce li se cuvenea și de aceea păcătosul care crede în Domnul Isus se poate bucura că păcatele îi sunt iertate: sângele lui Isus Hristos ne curățește de orice păcat.

Să-L privim în învierea Lui. A fost înfășurat cu fâșii de pânză, cum aveau obicei evreii să înmormânteze. I s-a pus o piatră mare la mormânt, au pus pecete pe ea și au pus ostași să păzească mormântul. Nimeni nu credea că va învia, chiar ucenicii Lui au uitat că El le spusese că a treia zi va învia. Când au auzit ei că a înviat, li s-a părut o noutate de necrezut. Dar un înger al Domnului a venit și a dat piatra la o parte, ostașii au căzut ca morți la pământ, iar Domnul Isus a înviat cu puterea dumnezeirii Sale. Învierea Domnului Hristos este atribuită Tatălui, este atribuită Duhului Sfânt, este atribuită dumnezeirii Domnului Isus Însuși, ceea ce înseamnă că la învierea Domnului Isus toată Dumnezeirea a luat parte.

Îndreaptă-ți privirile spre Domnul Isus Cel înviat și învață că pe unde a trecut El trebuie să trecem și noi: și noi vom învia. Acesta este un lucru care întrece priceperea omenească, dar este un lucru absolut sigur, după Cuvântul lui Dumnezeu. Moartea nu este o nimicire, nu este decât o trecere la altă stare.

Cuvântul lui Dumnezeu Îl numește pe Domnul Isus „pârga celor adormiți”. Pârğa este cel dintâi fruct care se coace. Domnul Isus este Cel dintâi înviat dintre cei morți. Au mai înviat și alții înaintea Lui, dar după aceea au murit. Domnul Isus însă a înviat și nu mai moare.

Toți vor învia, dar fiecare la rândul cetii lui. Acesta este un lucru mărturisit de Cuvântul lui Dumnezeu. Moartea lovește trupul; apostolul Pavel spune că trupul este semănat, este deci ca o sămânță, dar la înviere va fi un alt trup. Este semănat în stare de putrezire și înviază în neputrezire. Este semănat în ocară, dar înviază în glorie. Este semănat în neputință și înviază în putere; este semănat trup firesc și înviază trup duhovnicesc.

Iată o mare mângâiere! Îndreaptă-ți deci privirile spre El, spre învierea Lui, și înțelege că și noi vom învia. Despărțirea nu este un adio pentru totdeauna, cum spun oamenii lumii acesteia. Va fi o înviere și a celor credincioși, dar și a celor necredincioși, numai că nu toți vor învia în același timp; dar toți vor învia. Moartea nu este un punct final și gata: totul s-a sfârșit. Negreșit, dacă ne-am lua după mintea omenească, am zice că s-a terminat, dar mintea omenească este scurtă și deseori întunecată, de aceea ne luăm după Cuvântul lui Dumnezeu, care spune acest lucru și care nu poate să mintă. Domnul Isus a spus: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”.

Este de folos pentru orice om, îndeosebi pentru cel care-L cunoaște pe Domnul Hristos, să-și întoarcă privirile spre El, spre învierea Lui, și să soarbă de aici puterea și mângâierea de care are nevoie. Să-L privim în înălțarea Lui la cer, care a fost un triumf pentru Domnul Isus. El a venit pe pământ, a luptat, a biruit, a zdrobit capul șarpelui, a câștigat mântuirea noastră, a făcut până la capăt voia Tatălui, iar înălțându-Se, pleacă în cer, de unde a venit. A luat cu Sine pe ucenicii Săi și i-a dus pe munte și, pe când vorbea cu ei, un nor luminos L-a ascuns de ochii lor și L-a dus în cer.

Triumful înălțării Lui la cer este arătat astfel: „Porți, ridicați-vă capetele! Și ridicați-vă, porți eterne, și va intra Împăratul gloriei” (Psalmul 24.9). Ce bucurie trebuie să fi fost atunci pe îngerii lui Dumnezeu în cer! Dar înălțarea la cer așteaptă pe toți credincioșii; și ei vor avea înălțarea lor la cer, lucru spus în Scriptură în mai multe locuri. Domnul Isus va veni iarăși și îi va lua pe ai Săi, care Îl vor întâmpina în văzduh și astfel vor fi totdeauna cu El. De aceea, când îți îndrepti privirile spre El, te luminezi de bucurie și nu ți se umple fața de rușine, pentru că și această speranță fericită se va împlini la vremea ei.

Să-L privim pe Domnul nostru stând pe scaunul de domnie în cer și așteptând ca Tatăl să-L pună sub picioare pe toți vrăjmașii Lui. El, marele nostru Preot, a intrat în Locul Preasfânt din cer, pentru ca acolo să mijlocească pentru credincioșii Săi, și, în felul acesta, să confirme cuvintele pe care le-a spus: „Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi”. El a dat o viață nouă celor credincioși și tot El menține această viață. Iar pâ râșul care

poate și astăzi să ne pârască înaintea lui Dumnezeu are de-a face cu Mijlocitorul nostru.

Dar Acela care este Capul nostru este în cer, iar noi, mădularele Lui, depindem în totul de El. Pentru că El, Capul, trăiește, și mădularele trăiesc; pentru că Domnul Isus trăiește în veac, și credincioșii Lui au viața veșnică și trăiesc în veac. Ei așteaptă doar clipa când El va veni să-i ia pe toți cei născuți din nou, ca să-i aibă întotdeauna cu El.

El va mai face însă încă o lucrare minunată, care stă ascunsă de ochii celor care nu-L cunosc nici pe El, nici Scriptura: El va veni iar. S-a dus să pregătească un loc pentru ai Săi, dar va veni iarăși și va face ceea ce de mii de ani nu s-a putut face pe acest pământ: va aduce Împărăția păcii. Cei ai Lui vor intra împreună cu El în Împărăție. El a promis aceasta și va împlini, pentru că El a spus: „Mă voi întoarce”, iar în Apocalipsa citim: „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum va fi fapta lui” (Apocalipsa 22.12). Locul acesta stă în legătură cu cel din Isaia 40.10, unde citim: „Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El și răsplătirile vin înaintea Lui ”.

Venirea Domnului Isus este speranța fericită a celor credincioși și Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Încurajați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte” (1 Tesaloniceni 4.18). Te temi de boală să nu se înrăutățească, te temi să nu ajungi la operație, te temi de câte și mai câte lucruri? Pune înaintea ta speranța venirii din nou a Domnului Isus și atunci vezi că nu trebuie să te lași chinuit de atâtea și atâtea temeri.

Dar poate va spune cineva: Eu nu pot să-L privesc, nu pot să-mi îndrept gândul spre El, nu văd în El nimic care să mă atragă, nimic care să mă intereseze, nimic care să mă miște. Toate acestea le socotesc ca niște lucruri din vremea de demult și mă mir că se mai găsesc oameni care vorbesc despre ele. Cunosc acest fel de a gândi, și așa vrea să arăt cât de greșit este. Și este oare greșeală mai mare decât să nu țină cineva seama de Dumnezeu și să nu caute să-și vadă păcatele? Dacă însă cineva rămâne la păreri bune pe care le are despre sine însuși, nu este de mirare că nu va înțelege nimic din străduința pe care ne-o dăm ca să le arătăm salvarea.

Așezați-vă însă cu toții într-o lumină bună, așezați-vă în fața oglinzii lui Dumnezeu, care este Cuvântul, și lăsați cugetul să vă vorbească. Sunt încredințat că, făcând astfel, veți vedea măcar în parte starea de păcat în care vă aflați înaintea lui Dumnezeu și atunci veți dori mult să aflați despre Cel care curățește păcatele cu sângele Său scump, despre Cel care vă dă o inimă nouă, o viață nouă și vă face ființe noi, pe toți cei care credeți în El.

Iar dacă cineva nu are nici o pricepere pentru lucrurile care interesează cerul și eternitatea, acela este orb sufletește. Dar chiar orbii pot să se îndrepte spre Domnul Isus, ca să capete vedere și pricepere pentru astfel de lucruri, pentru că de la jertfa de pe Golgota pornesc raze de lumină care străbat sufletul, inima și viața fiecăruia. Și dacă îi vei da voie să-și facă tot mai adânc lucrarea Lui, vei ajunge să capeți trecere, să capeți credință.

Dacă ați întrebat pe unul dintre credincioși: „Ce ați făcut ca să ajungeți să vă bucurați de pace, de liniște, de speranță, de iertare, de o viață eternă?” Toți vor spune într-un glas: «Am privit la Domnul Isus». «Bine, dar aceasta este prea simplu!» «Da, simplu de tot! Am recunoscut ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, că pentru păcatele noastre S-a jertfit Domnul Hristos, am luat iertarea pe care

El o dă celor care cred în El și L-am primit ca Mântuitor.

Oamenii umblă după lucruri întortocheate, însă Evanghelia este foarte simplă. Și copiii pot să-L iubească pe Domnul Isus; și ei pot să cunoască ce a făcut Domnul Isus pentru ei; dar oamenii mari, care au mintea complicată, aleargă după lucruri mari și nu se mulțumesc cu lucrurile simple, mărturisite de Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Dacă privești la Domnul Isus cu privirea pe care o dă credința, atunci te vei bucura de siguranța iertării păcatelor, vei fi împăcat cu Dumnezeu, vei avea o inimă nouă, o speranță nouă, iar când va fi să treci de pe acest pământ, știi că mergi la Cel care ne-a iubit și S-a dus înaintea noastră ca să ne pregătească un loc. Astfel vom trăi acest scump verset:

„Eu am căutat pe Domnul și El mi-a răspuns și m-a scăpat de toate temerile mele. Ei au privit spre El și au fost luminați, și fețele lor n- au rămas de rușine. Acest întristat a strigat, și Domnul l-a auzit și l-a salvat din toate necazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăște în jurul acelor care se tem de El și-i scapă. Gustați și vedeți că Domnul este bun! Ferice de omul care se încrede în El” (Psalmul 34.4-8).

clickbible.org